

det, finder sig i et ikke-svar, og det er reelt det, der er tale om.

Det næste, jeg vil henlede opmærksomheden på, er svaret på spørgsmål 11, nemlig de 110 mio. kr. i år 2002 og de 100 mio. kr. i de efterfølgende år, der skal bruges til en genopbygning i Afghanistan. Hvor skal de penge tages fra?

Det fremgår meget klart af svaret: De skal findes inden for den samlede bistandsramme. Hvad betyder det? Det betyder, at de partier, der stemmer for, også kommer til at skære ikke blot 1,5 mia. kr., men 1,6 mia. kr. af bistandshjælpen. Det er det, regeringen svarer. Det vil sige, regeringen har ud over de 1,5 mia. kr. beskæring af bistandshjælpen forpligtet sig til yderligere 100 mia. kr. Det synes jeg bare man skal være opmærksom på, også hos de partier, der om lidt stemmer for det her.

Formanden:

Var det 100 mia. kr.?

Villy Søvnald (SF):

100 mio. kr. – undskyld.

Den fjerde centrale diskussion, der har været, har været debatten om artikel 5, hvor jeg synes, det har været – undskyld mig – lidt pinligt at måtte opleve, at der er så forskellige vurderinger af ordlyden af en international traktat.

Kl. 11.35

Det er jo ganske afgørende, hvad det er, Danmark har forpligtet sig til. Traktatmæssigt er der slet ingen tvivl. Der er nogle, der har sagt, at det her var en strid om ord. Det er det jo ikke. Det er helt afgørende, om Danmark har sin frihed til at tolke frit. Der har vi fået svar i alle retninger.

Jeg synes, vi har brug for også efter debatten i dag at gå videre for at få en statsretsekspert til klart at dokumentere, at forsvarsministeren er fuldstændig galt afmarcheret i denne her debat, og at Venstres ordfører havde så fuldstændig ret, da han beskrev, at der ikke er nogen pligt, men at det er noget, de enkelte lande selv forholder sig til.

Så vil jeg henlede Folketingets opmærksomhed på svaret på spørgsmål nummer 19, hvor man svarer på truslen fra Al-Qaida-netværket og Talebanstyrkerne. Det, der fremgår tydeligt af svaret, er, at de stort set er nedkæmpet.

Til gengæld spørger vi så om, hvad det så er den danske styrke skal. Det svarer man uden om, man svarer ikke tydeligere på det, og det vil sige, at Folketinget påtager sig en pligt til at sende soldater ud i en aktion, man ikke ved hvad er,

men hvor man slipper kommandoen, man overgiver dem til amerikansk kommando.

Er det flertal, der vil stemme for det her, sikker på, at det er gennemtænkt?

Der er i øvrigt også noget underligt kispus i, at det tætteste, man kommer til en angivelse af steder i svarene, er, at det har noget at gøre med uvejsomt terræn. Hvorfor gøre det her så mystisk? Er det ikke de steder, vi ser i fjernsynet alle sammen hver aften, vi taler om? Taler vi ikke om områderne omkring Kandahar, Jalalabad, De Hvide Bjerge og sådan noget? Hvorfor skal det gøres så mystisk og hemmeligt? Vi ser det dog i fjernsynet hver eneste aften.

Jeg vil så runde af med at sige, at SF ikke er modstander af militære midler i nødvendige situationer. I modsætning til f.eks. Dansk Folkeparti har vi tidligere stemt for indsatsen i Bosnien, indsatsen i Kosovo, indsatsen i Albanien, indsatsen i Eritrea osv. Det er ikke det, der principielt skiller os.

Det, der principielt skiller os, er spørgsmålet: Hvem skal rydde op i Afghanistan efter krigen?

Det, man er på vej til nu, er at etablere en situation, hvor der i al fald er fire forskellige organiserede styrker: Der er formentlig efter i morgen en FN-ledet styrke, i øvrigt ledet af England, der skal gå ind og understøtte den regering, der bliver sat til magten den 22. december efter aftalen i Bonn den 5. december. Det er den ene hærnehed. Så er der en USA-ledet enhed, som Danmark altså slutter sig til. Så er der Nordalliancen med dens forskellige alliancer og forskellige grene som den tredje store gruppering. Og så er der de krigsherrer, der har undsagt aftalerne i Bonn.

Det er i den situation, Danmark tager ned og bliver en del af et indviklet spil. Hvis det indviklede spil skal lykkes, er det helt afgørende, at FN ikke placeres på en sidelinje, men placeres i den helt centrale rolle i et felt af interessemodsatninger.

Derfor er det altså helt ufatteligt og efter min opfattelse uansvarligt, at den danske borgerlige regering af indenrigspolitiske grunde, og det er jo det, det drejer sig om, 2 dage før den endelige arkitektur fra FN's side bliver færdiggjort, samme dag, som man er samlet i London for at sammensætte en international stabiliseringsstyrke, vælger at vise en voldsom muskelkraft, vælger af indenrigspolitiske grunde at vise voldsom militær styrke, og det i et land som Afghanistan, der er sønderbombet af krige, der er sønderbombet af aktuelle bombardementer, der er misreguleret af et Talebanregime, et land, hvor beho-